NORAKSTS
Lieta Nr.A420710510
A664-12/6

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 5.aprīlī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese E.Apīne,
piedaloties pieteicējas a/s „Latvijas Valsts meži" pārstāvim *A.Z.*,
atbildētāja pusē pieaicinātās Rugāju novada domes pilnvarotajam pārstāvim, zvērinātam advokātam Zigfrīdam Berezovskim,
atbildētāja pusē pieaicinātās trešās personas *I.L.* pilnvarotajam pārstāvim, zvērinātam advokātam Zigfrīdam Berezovskim,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu akciju sabiedrības (a/s) „Latvijas Valsts meži" pieteikumā par Rugāju novada domes 2010.gada 17.jūnija lēmuma Nr.8 (22.&) „Par zemes lietošanas tiesību izbeigšanu" atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rugāju novada domes 2010.gada 17.jūnija lēmumu Nr.8 (22.&) „Par zemes lietošanas tiesību izbeigšanu" (turpmāk arī – Lēmums) izbeigtas zemes lietošanas tiesības Rugāju, Balvu un Tilžas mežniecībām uz zemes vienībām ar kadastra apzīmējumu */kadastra apzīmējums/* – 19,2 ha, */kadastra apzīmējums/* – 0,75 ha, Rugāju novada Rugāju pagastā un atstāts negrozīts Balvu rajona Rugāju pagasta padomes 1996.gada 18.jūnija lēmums Nr.38 „Par zemes piešķiršanu" attiecībā uz *I.L.*, uz zemes vienībām */kadastra apzīmējums/* – 19,2 ha, */kadastra apzīmējums/* – 0,75 ha platībā *(lietas 11.lapa).*

[2] Pieteikumā tiesai pieteicēja a/s „Latvijas Valsts meži" paskaidro, ka zemes gabali */kadastra apzīmējums/* – 19,2 ha, */kadastra apzīmējums/* – 0,75 ha (turpmāk tekstā – Zemesgabali) ar Rugāju Tautas deputātu padomes 1992.gada 31.marta lēmumu atbilstoši likumam „Par zemes reformu Latvijas Republikas lauku apvidos" bija piešķirti pieteicējas pastāvīgā lietošanā. Saskaņā ar Meža likuma 44.pantu Zemesgabali ir valstij piekritīgi zemesgabali un atbilstoši likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatās" 8.panta ceturtajai daļai ir ierakstāmi zemesgrāmatā uz Latvijas valsts vārda Zemkopības ministrijas personā. Savukārt Meža likuma 44.panta trešā daļa aizliedz Latvijas valsts meža zemi piešķirt pastāvīgā lietošanā un atsavināt vai privatizēt.

1992.gada 31.martā lietošanas tiesības uz Zemesgabaliem piešķirtas Rugāju mežniecībai, Balvu mežniecībai un Tilžas mežniecībai *(lietas 14.-16.lapa)* un pieteicējas kā meža zemes lietotājas statusu apstiprinājusi Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija 2002.gada 25.oktobra spriedumā lietā Nr.CA-203/02 (C0901302/333) *(lietas 29.-34.lapa)* un Augstākās tiesas Senāts 2003.gada 19.februāra spriedumā lietā Nr.SKC-112 *(lietas 35.-40.lapa)*, kā tas izriet no Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 6.decembra lēmuma Nr.SKA-532 *(lietas 17.-28.lapa).*

Kā izriet no pārsūdzētā Lēmuma, tad atbildētājs 1996.gada 18.jūnijā, pieņemot lēmumu Nr.38 un piešķirot Zemesgabalus lietošanā *I.L.*, radīja situāciju, ka Zemesgabali tiek piešķirti divām personām. Savukārt ar Lēmumu atbildētājs faktiski mēģina legalizēt savu jau sākotnēji prettiesisko lēmumu Nr.38.

Atbildētājs Lēmumā atsaucas uz Valsts un pašvaldību īpašuma privatizācijas un privatizācijas sertifikātu izmantošanas pabeigšanas likuma (turpmāk arī – Pabeigšanas likums) 25.panta otro daļu, nepareizi interpretējot tās saturu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 7.punktu administratīvajam aktam ir jāsatur piemēroto tiesību normu uzskaitījums. Pieteicēja norāda, ka nav saprotams, uz kāda tiesiska pamata atbildētājs Lēmumu pieņēmis, jo atbildētāja minētā norma tādu nesatur. Ja pieņem, ka Lēmumā ietvertā atsauce uz atbildētāja norādīto Pabeigšanas likuma 25.panta otrās daļas saturu ir pareiza, nav pamata atbildētāja pieņēmumam, ka uz pieteicēju attiektos Pabeigšanas likums, kas noteic valsts un pašvaldības īpašuma privatizācijas kārtību. Nav iespējams un nav arī tiesiski pamatoti Latvijas Republikai piekrītošus Zemesgabalus nodot īpašumā privatizācijas kārtībā.

Lēmumā ietverta atsauce uz likuma „Par pašvaldībām" 21.panta 27.punktu, kurš noteic, ka vietējā pašvaldība var pieņemt lēmumus citos likumā paredzētajos gadījumos, taču nav norādes, kurš ir „cits likumā paredzētais gadījums" un kurā likumā tas paredzēts.

Pieteicēja norāda, ka Lēmums ir prettiesisks un lūdz to atcelt.

[3] 2010.gada 17.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Rugāju novada domes (turpmāk arī – atbildētājs) rakstveida paskaidrojums *(lietas 30.-31.lapa).*

Atbildētājs paskaidro, ka Zemesgabali piešķirti lietošanā *I.L.* kā mantojamā zeme ar Rugāju pagasta padomes 1996.gada 18.jūnija lēmumu Nr.38 „Par zemes piešķiršanu" un, pamatojoties uz Pabeigšanas likuma 25.panta otro daļu, likuma „Par pašvaldībām" 21.panta 27.punktu un pēc pašvaldības rīcībā esošās informācijas, ka *I.L.* ir regulāri maksājis nekustamā īpašuma nodokli par Zemesgabaliem, kā arī iesniedzis zemes robežu plānu un meža taksāciju, Rugāju novada dome izbeidza Zemesgabalu lietošanas tiesības Rugāju, Balvu un Tilžas mežniecībām.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2010.gada 28.oktobra lēmumu lietā kā trešā persona atbildētāja pusē pieaicināts *I.L. (lietas 71.-72.lapa).*

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pilnvarotais pārstāvis pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata.

Tiesas sēdē zvērināts advokāts kā atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina, bet kā trešās personas pārstāvis lūdza pieteikumu noraidīt kā nepamatotu, atsaucoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumā norādīto.

Papildus paskaidroja, ka zeme 1992.gadā tika piešķirta lietošanā Rugāju, Balvu un Tilžas mežniecībām, bet likums „Par zemes privatizāciju lauku apvidos" noteic, ka fiziskajām personām, kurām zemes bija īpašumā uz 1940.gada 22.jūliju, ir atjaunojamas īpašuma tiesības neatkarīgi no tā, kam zeme ir lietošanā. Centrālā zemes komisija 2001.gada 20.septembrī nosūtīja obligātos norādījumus par privatizācijas apturēšanu Rugāju pagastā, bet 2008.gada 25.atzina tos par spēku zaudējušiem. Satversmes 105.pants aizsargā fizisko personu īpašuma tiesības un lietošanas tiesības nav augstākas par īpašumu. 1996. un 1997. gadā zemes tika piešķirtas lietošanā un uz tām tika atjaunotas īpašuma tiesības, ko mežniecības nekad nav apstrīdējušas.

Trešās personas īpašuma tiesības 2010.gada 11.novembrī ir ierakstītas zemesgrāmatā, pamatojoties uz Valsts zemes dienesta 2010.gada 23.jūlija lēmumu. Tā kā tās ir īpašuma tiesības, tad pieteicējai ir atbilstoši Civilprocesa likuma 25.pantam jāceļ prasība civilprocesuālā kārtībā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, uzklausot procesa dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudot lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[7] Ar Lēmumu atbildētājs ir izbeidzis Zemesgabalu lietošanas tiesības Rugāju, Balvu un Tilžas mežniecībām un atstājis negrozītu Balvu rajona Rugāju pagasta padomes 1996.gada 18.jūnija lēmumu Nr.38 „Par zemes piešķiršanu" attiecībā uz *I.L.*

Vērtējot Lēmuma saturu un tajā ietvertos faktiskos apstākļus kopsakarā ar tiesību normām, tiesa secina, ka atbildētājs ir izdevis administratīvo aktu, ar kuru pieteicējai atņemtas Zemesgabalu lietošanas tiesības.

Lai arī Lēmumam ir vairāki punkti, no kuriem otrajā ietverta norāde par to, ka tiek atstāts negrozīts Balvu rajona Rugāju pagasta padomes 1996.gada 18.jūnija lēmums Nr.38, tiesa nekonstatē, ka minētais būtu vērtējams kā administratīvais akts, ar kuru atkārtoti ir izlemts jautājums par Zemesgabalu piešķiršanu lietošanā trešajai personai.

Pirmkārt, kā noskaidrots tiesas sēdē un pārbaudīts Tiesu informācijas sistēmā, pieteicēja nav pārsūdzējusi Balvu rajona Rugāju pagasta padomes 1996.gada 18.jūnija lēmumu Nr.38, līdz ar ko tas ir stājies spēkā un kļuvis neapstrīdams administratīvais

akts. Tā kā šāds administratīvais akts ir trešajai personai labvēlīgs administratīvais akts, tad tā atcelšana un atkārtota lēmuma pieņemšana ir iespējama tikai saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 86.panta otro daļu vai 87.pantu.

Lēmuma saturā neviena no minētajām tiesību normām nav atspoguļota, kā arī nav norādes uz to, ka trešā persona būtu vērsusies pie pašvaldības ar lūgumu par procesa uzsākšanu no jauna. Tāpat ir pagājuši saprātīgi procesuālie termiņi, kuru ietvaros būtu iespējama 1996.gadā izdota labvēlīga administratīvā akta atcelšana vai grozīšana, jo Lēmums pieņemts 2010.gada 17.jūnijā.

Otrkārt, ievērojot likuma „Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos" 2.pantu, kas administratīvā akta izdošanas brīdī noteica, ka „pagastu un pilsētu zemes komisijas attiecībā uz lauku zemi [..] mēneša laikā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas pieņem lēmumus par iesniegumiem, kas iesniegti līdz 1997.gada 9.septembrim par zemes piešķiršanu pastāvīgā lietošanā. Pieprasījumi attiecībā uz zemes piešķiršanu pastāvīgā lietošanā, kuri iesniegti pēc šā termiņa, tiek izskatīti tikai šādos gadījumos: 1) fizisko personu pieprasījumi: a) ja šīm personām zemes lietošanas tiesības pāriet no citām fiziskajām personām, b) ja tiek pieprasīta brīvā, valstij piekrītošā zeme", pašvaldībai 2010.gada 17.jūnijā nebūtu kompetences izlemt jautājumu par zemes piešķiršanu lietošanā fiziskai personai, ja arī šāds process tiktu uzsākts.

Līdz ar to Lēmuma 2.punkts ir vērtējams kā pašvaldības viedoklis par to, kuram no Zemesgabalu lietotājiem tiek dota priekšroka konkrētajā situācijā. Minētais sasaucas arī ar Lēmuma saturu, kurā netieši norādīta tā pieņemšanas nepieciešamība, kas izriet no fakta, ka Zemesgabali vienlaikus piešķirti lietošanā divām personām – pieteicējai un trešajai personai. Atbildētājs Lēmumā norāda, ka priekšroka tiek dota trešajai personai, taču minētais nerada pieteicējai tiesiskas sekas, jo šādas sekas pieteicējai ir radījis Balvu rajona Rugāju pagasta padomes 1996.gada 18.jūnija lēmums Nr.38, kurš bija pārsūdzams patstāvīgā administratīvajā procesā un nav izskatāmās lietas pārbaudes priekšmets.

Tiesiskas sekas pieteicējai rada Lēmums ar to, ka atbildētājs, tajā pamatojoties uz Pabeigšanas likuma 25.panta otro daļu (tā – Lēmumā) un likuma „Par pašvaldībām" 21.panta 27.punktu, ir izbeidzis pieteicējai Zemesgabalu lietošanas tiesības.

[8] Pārbaudot Lēmuma tiesiskumu kopsakarā ar piemērotajām tiesību normām un lietā esošajiem pierādījumiem, tiesa to atzīst par prettiesisku un atceļamu šādu iemeslu dēļ:

[8.1] Lēmums ir pieteicējai nelabvēlīgs administratīvais akts, kuru saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 11.pantu var pamatot ar augstākā juridiskā spēka tiesību normām, ja vien tajās nav piešķirts deleģējums Ministru kabinetam vai pašvaldībai. Savukārt saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 150.panta otro daļu, kas noteic, ka „iestāde var atsaukties tikai uz tiem pamatojumiem, kuri minēti administratīvajā aktā", administratīvajā aktā ir jānorāda arī visi fakti.

Lēmuma saturā atbildētājs ir norādījis Pabeigšanas likuma 25.panta otro daļu, likuma „Par pašvaldībām" 21.panta 27.punktu. Kā faktiskie apstākļi ir atsauce uz Rugāju pagasta Tautas deputātu padomes 1992.gada 31.marta lēmumu un Balvu rajona Rugāju pagasta padomes 1996.gada 18.jūnija lēmumu Nr.38. Argumenti, kurus atbildētājs norāda savā rakstveida paskaidrojumā par trešās personas rīcību ar Zemesgabaliem – nodokļu nomaksa, zemes gabala plāna esamība, meža taksācija, Lēmumā nav ietverti un līdz ar to netiek vērtēti.

Tāpat par pamatotu ir atzīstams pieteicējas arguments, ka atbildētājs, lai arī atsaucies uz likuma „Par pašvaldībām" 21.panta 27.punktu, nav norādījis, kāds ir šis „cits likumā paredzētais gadījums", kurā pašvaldība ir tiesīga pieņemt lēmumu. Administratīvā akta saturā iestādei ir pienākums izklāstīt ne tikai lietas faktiskos apstākļus, bet arī norādīt savas rīcības un pieņemtā lēmuma tiesisko pamatojumu. Ja tiesību norma, kas ietverta administratīvajā aktā, satur atsauci uz citu (neidentificētu) tiesību normu, atbildētājam ir pienākums to norādīt, lai administratīvā akta adresātam būtu sniegta pilnīga informācija par iestādes rīcības ietvariem un pamatu. Kopumā, vērtējot Lēmuma saturu, tiesai ir pamats atzīt, ka atbildētājs nav ievērojis Administratīvā procesa likuma 67.panta otro daļu, kas noteic kārtību, kādā noformējams administratīvais akts un kādam jābūt tā saturam, tostarp, nav norādes par personu viedokļiem, nav ietverti lietderības apsvērumi, kā arī jau pieminētās atsauces uz „citu likumu" trūkums.

[8.2] Pabeigšanas likuma 25.panta otrā daļa likuma redakcijā uz Lēmuma pieņemšanas dienu noteica, ka „persona, kurai zemes pastāvīgās lietošanas tiesības izbeidzas šā panta pirmajā daļā minētajos gadījumos, iegūst zemes nomas pirmtiesības uz tās lietošanā bijušo zemi. Zemes nomas līgumu slēdz uz laiku, kas nav mazāks par 10 gadiem, ja vien zemes nomnieks nevēlas noslēgt zemes nomas līgumu uz īsāku termiņu. Ja zemes nomnieks vēlas, zemes nomas līgums tiek pagarināts. Zemes nomniekam ir tiesības zemes nomas līgumu ierakstīt zemesgrāmatā".

Līdz ar to pieteikumā norādītais pieteicējas iebildums par nepareizu likuma normas piemērošanu ir atzīstams par pamatotu, jo Lēmuma saturā tiesību norma tiek citēta šādā redakcijā – „juridiskajām un fiziskajām personām, kurām zeme piešķirta pastāvīgā lietošanā, zemes pastāvīgās lietošanas tiesības izbeidzas, ja līdz 2008.gada 1.septembrim nav iesniegts Valsts zemes dienesta reģionālajā nodaļā reģistrācijai Valsts nekustamā īpašuma kadastra informācijas sistēmā zemes robežu plāns vai apliecinājums par priekšapmaksas veikšanu privatizācijas sertifikātos pirms zemes izpirkuma līguma slēgšanas".

No citētā teksta tiesa secina, ka, lai arī neprecīzs, tas attiecināms nevis uz Pabeigšanas likuma 25.panta otro daļu, bet gan Pabeigšanas likuma 25.panta pirmās daļas 2.punktu, kas noteic, ka „juridiskajām un fiziskajām personām, kurām zeme piešķirta pastāvīgā lietošanā, zemes pastāvīgās lietošanas tiesības izbeidzas, ja līdz 2008.gada 1.septembrim nav iesniegts Valsts zemes dienesta teritoriālajā

struktūrvienībā reģistrācijai Valsts nekustamā īpašuma kadastra informācijas sistēmā zemes robežu plāns vai apliecinājums par priekšapmaksas veikšanu privatizācijas sertifikātos pirms zemes izpirkuma (pirkuma) līguma slēgšanas (32.pants)".

Vērtējot kļūdaini norādīto tiesību normas identifikāciju Pabeigšanas likuma saturā, tiesa šādu atbildētāja kļūdu neatzīst par tik būtisku, lai tā ietekmētu Lēmuma saturu, jo tiesību normas izklāstam ir dodama priekšroka un tas atklāj pamatojumu, kādu to ir norādījis atbildētājs.

[8.3] Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja nav veikusi darbības, kas norādītas Pabeigšanas likuma 25.panta pirmās daļas 2.punktā, taču tai pat laikā pieteicēja norāda, ka šādas prasības uz pieteicēju nav attiecināmas, ievērojot likuma „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatās" 8.panta ceturto daļu un Meža likuma 44.panta trešo daļu.

Tiesas ieskatā šāds pieteicējas viedoklis ir pamatots, jo no atbildētāja piemērotās tiesību normas satura izriet juridisko un fizisko personu pienākums veikt nepieciešamās darbības, kas vērstas uz zemes gabalu īpašuma tiesību iegūšanu, tostarp, privatizācijas ceļā. Minētas normas saturā ietvertais pienākums saistāms ar juridisku peronu kā privātpersonu, kā komersantu, kurš reģistrēts Komercreģistrā.

Lai arī pieteicēja pēc savas būtības ir juridiska persona un reģistrēta Komercreģistrā, Latvijas Republikas (valsts) mežu apsaimniekošanā tai ir uzticēta publiska funkcija, kas ir norādīts arī administratīvajā lietā Nr.A42251504 *(skat. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 21.okrtobra lēmumu)*.

Līdz ar to arī faktiski pamatots ir pieteicējas iebildums par to, ka Pabeigšanas likums uz pieteicēju nav attiecināms kā pret juridisku personu, jo valstij nav jāprivatizē savā lietošanā vai īpašumā esošās vai piekrītošās zemes arī tajā gadījumā, ja tās vēl nav reģistrētas zemesgrāmatā.

Pieteicēja pamatoti norāda, ka valstij piederošās un piekrītošās zemes tiek reģistrētas zemesgrāmatā, pamatojoties uz likumu „Par valsts un pašvaldību zemes īpašuma tiesībām un to nostiprināšanu zemesgrāmatās", tostarp, tā 8.panta ceturto daļu, kas noteic, ka „uz valsts vārda Zemkopības ministrijas personā zemesgrāmatās tiek ierakstīta valstij piederošā un piekrītošā zeme, ko aizņem valsts selekcijas saimniecības, valsts izmēģinājumu saimniecības, valsts zinātniskās pētniecības saimniecības un valsts lauksaimniecības mācību saimniecības, valstij piederošā un piekrītošā meža zeme, izņemot šā panta otrajā daļā minēto meža zemi, ja tā likumā noteiktajā kārtībā nav nodota īpašumā vai pastāvīgā lietošanā fiziskajām un juridiskajām personām, kā arī saskaņā ar attiecīgu Ministru kabineta rīkojumu — cita valstij piederošā un piekrītošā zeme".

Tiesai izskatāmajā lietā nav jāveic pārbaude pār to, vai Zemesgabali ir valstij piederoši vai piekrītoši, jo pārbaudes apjoms nelabvēlīga administratīvā akta atcelšanas gadījumā ir iestādes izdotā administratīvā akta saturs. Tā kā pieteicējai izbeigtas Zemesgabalu lietošanas tiesības, pamatojoties uz Pabeigšanas likuma

25.panta pirmās daļas 2.punktu, kas uz pieteicēju nav attiecināms, tad šāds Lēmums nav tiesisks un ir atceļams.

[8.4] Par būtisku procesuālo pārkāpumu ir atzīstama atbildētāja rīcība, pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmajā daļā ietverto uzklausīšanas principu, jo ne no Lēmuma satura, ne atbildētāja iesniegtajiem pierādījumiem nav konstatējams, ka pirms pieteicējai nelabvēlīga administratīvā akta izdošanas būtu uzklausīts pieteicējas viedoklis, vai analizēti argumenti par viedokļa neuzklausīšanu, kā to noteic Administratīvā procesa likuma 62.panta otrā daļa.

Šāds procesuālais pārkāpums ir būtisks, taču izskatāmajā gadījumā tam nav izšķirošas nozīmes, jo, kā tiesa jau norādīja, atbildētājs ir nepareizi piemērojis tiesību normu, proti, Pabeigšanas likuma 25.panta pirmās daļas 2.punktu, pārkāpis procesuālo tiesību normu prasības, kā rezultātā Lēmums ir atzīstams par prettiesisku un atceļams.

[9] Kā noskaidrots tiesas sēdē un apstiprināts ar ieskatīšanos Balvu zemesgrāmatas nodaļas Rugāju pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr.*/nodalījuma numurs/*, tad Zemesgabali 2010.gada 11.novembrī reģistrēti zemesgrāmatā uz trešās personas vārda *(skat. ierakstus I.daļas 1.iedaļā Nr.2.2. un 2.3., II.daļas 1.iedaļā Nr.1.1. un 2.1.)*. Zemesgabalu īpašuma tiesības nostiprinātas, pamatojoties uz Valsts zemes dienesta Vidzemes reģionālās nodaļas lēmumu Nr.15-03/L-0076711.

Tādējādi secināms, ka Zemesgabalu īpašuma tiesības, kas ietver sevi tiesības īpašumu lietot *(skat. Latvijas Republikas Civillikuma 1038.pantu),* no 2010.gada 11.novembra pieder trešajai personai saskaņā ar Latvijas Republikas Civillikuma 994.pantu.

Līdz ar to tiesa norāda, ka Lēmuma atcelšana nemaina pieteicējas tiesisko situāciju un Administratīvā rajona tiesa nav tiesīga izlemt jautājumu par izpildes seku novēršanu saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 253.panta otro daļu. Strīdi par zemes lietošanas tiesību esamību starp privātpersonām, no kurām viena savas tiesības nostiprinājusi zemesgrāmatā, risināmi vispārējās jurisdikcijas tiesā.

[10] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Tā kā tiesa pieteikumu atceļ, atbildētājam ir jāatmaksā pieteicējam viņa samaksātā valsts nodeva Ls 20 *(lietas 9.lapa).*

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu, 253.pantu, 289.-291.pantiem, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt akciju sabiedrības „Latvijas Valsts meži" pieteikumu un atcelt Rugāju novada domes 2010.gada 17.jūnija lēmumu Nr.8 (22.&) „Par zemes lietošanas tiesību izbeigšanu" ar tā izdošanas dienu;

noteikt atbildētājam pienākumu atmaksāt akciju sabiedrībai „Latvijas Valsts meži" samaksāto valsts nodevu Ls 20 (divdesmit latu).

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) E.Apīne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese _____ E.Apīne
Rīgā 2012.gada 5.aprīlī